

Dedinskí pobehaji (#33)

Príspevok pridal Zaac
Pondelok, 10 december 2007

Slnko vychádzalo nad zručaninou a Baron z celej sily pumpoval ¾adovú vodu zo studne na Bushidovu holú hlavu aj na Krissov chľpatý chrbát. Prámienky zapáchajúcej hnedej tekutiny z nich stekali a Baron sa veselo škeril. O chvíľu už si dávali obaja druhovia kolečká klusom po nádvorí, v nádeji že sa zahrejú po oëistnom kúpeli. „Kkkurva prvéé èo tu zriadime bude kúúpe¾na s teplou vvodou!“ drkotal zubami Kriss. Otužiliec Bushido sa len uškàòal a veselo klikoval.

Zjaec sa po pár hodinách malátnosti koneène pozviechal, popíjal s Krakonošom pri ohníku varené víno a neveriacky krútil hlavou nad divadlom odohrávajúcim sa na nádvorí. „Vezmime Barona a zájdime sa pozrie• dolu do dediny, ako sú na tom naši poddaní, povezieme sa ako páni, koní tu zostalo po bitke dos•, aj rozdáva• môžeme“ navrhol malý hobit.

Kriss s Bushidom si defilé nových pánov nechceli tiež necha• ujs•, narýchlo na seba nahádzali šaty, pripásali zbrane a taktó nastrojení sa vydali dolu do podhradia. V dedine ich už vívalo tých zopár dedinèanov ktorí prežili krutovládu banditov. Múdry Krakonoš sa poèal informova• na stav ich obydí, na ich zásoby poživne na zimu, Zjaec s Bushidom pokukovali èi niesú dedinèania vyzdobení šperkami a èi im pri pásoch neštrngrajú vaëky s peniazmi, ale žiadne znaky bohatstva veru nenašli, práve naopak, Bushida prišlo dedinèanov tak ¾úto, že nahovoril Zjaeca, zložili spolu kôpku zla•ákov a poverili skupinu miestnych tesárov postavením zájazdneho hostinca s ubytovaním. „Pomenujeme ho „U smädného Palúna „ navrhol Bushido“. Baron s Krissom pokukovali po miestnych dievèinách, ale ve¾mi spokojní tiež veru neboli „asi budeme musie• unies• nejaké spanilé devy z okolitých krajov, tu je to fakt bieda“ šomral Baron.

Pomaly sa dostali na malé námestíèko, kde pri jahniatku otáèajúcim sa na grile sedela skupinka dedinèanov, ktorí hneí úctivo prichádzajúcich pánov ponúkali „Tuh¾a sme si dovolili na vašu poèes• upiec• jahòa, vzácní páni“ vlezlo sa vtieral staršina Hujer. I posadali si druhovia k ohòu, popýtali sa miestnych na ich problémy. Prispeli miestnym drevárom na pílu, ktorú plánovali postavi• na rieke pod hradom, Krakonoš objednal súdok 96% alkoholu a zásoby jedla u obchodníka ktorý práve prechádzal týmito miestami. Po hodinke pojedania teplého mäsa a popíjania medoviny zrazu zaèuli dupot koòa. Ukázalo sa že to bol posol baróna Rosenberga, ktorý prinášal dar na obnovu hradu a okolitých dedín. Druhovi potešilo že barón nezabudol na ich skutky, aj keď si boli vedomí, že ide vlastne len o pôžičku, ktorú si od nich Rosenberg èasom vyberie aj s tuènými úrokmi.

Keí sa hradní páni zdvihli k odchodu, pritoèil sa k nim drobný mužik a pos•ažoval si na akési ve¾ké medvede, ktoré hubia jeho stádo oviec pri lese. Baron nadšený z možnej akcie bez váhania súhlasil a o chvíľu uz celá skupinka cválala naznaèeným smerom.

Vošli do lesa a predierajúc sa lesnou cestièkou Zjaec s Bushidom zrazu zavelili zastavi•. Na zemi sa skvelo obrie hovno.

„To budú asi naozaj ve¾ké zvery“ hútal Zjaec a ĩalej sa uz pobrali tichšie a pešo. Kriss objavil vyšlapanú cestièku húštím, kone uviazali nakrátko k stromom a pobrali sa po nej ĩalej. Po necelej hodinke prišli na malú mýtinku, kde o chvíľu objavili vchod do jaskyne.

Zjaec sa ponúkol ís• dnu na prieskum, požiadal Krakonoša o zoslanie kúzla Darkvision, zbrane si pevne pripol k telu aby nevydávali hluk a potichu sa vydal do temných útrov jaskyne. Plíživým krokom sa vydal vpred, chvíľami naèúval, ale poèul len akési tlmené chrápanie. Po ĩalších pár krokoch ovšem zbadal telo skutoène prerasteneho medveïa, ako chrápe na hromade kostí v skalnej dutine. Potichu sa vyplížil von a nahlásil druhom vonku situáciu „Je tam faktže ve¾ký medveï junáci, zdá sa že spí“.

„Idem s tebou dnu, prepíážime sa okolo neho a napadneme ho zozadu!“ ozval sa èulý Bushido.

Plíženie ovšem nedopadlo pod¾a predstáv, pár krokov od ve¾kého maca Bushido zakopol a rozpleštil sa na podlahe rovno pred jeho ve¾kým okom. Medveï sa vztýèil prekvapivo èulo na svoju masu a tlapou sa zahnal na mnícha. Úder Bushida odhodil až na skalnú stenu, z èoho bol na chvíľu dezorientovaný, ovšem rýchlo sa spamätal a s výkrikom „Dijóda!“ udrel ozrutu do hrta èím ju vyradil na chvíľu z boja. Zjaec nelenil, spoza chrbta si vyhlíadal zranite¾né miesto a precízne doò zabodol svoju dýku. Medveï zreval od bolesti. To už sa do jaskyne vrútili Baron s Krissom a zaèal boj. Medveï mal obrovskú silu, druhovia sa ledva staèili uhýba• jeho mohutným tlapám, keď tu zrazu spoza Baronovho chrbta prišla odpoveï na medvedí rev. „Ajaj, asi tu má kamoša“ zareagoval Kriss a poèal rúba• svojimi meèmi do ĩalšieho obrieho zvera. Zjaecovi sa našťastie podaril ĩalší presný zásah a prvého medveïa skolil hlbokou ranou, z ktorej vytryskol prúd tmavoèervenej krvi. Medzitým druhý medveï

chrapinou kúsala po Krissovi a podaril sa mu aj zásah oboma tlapami. Krissa zrazu prešla dobrá nálada, zamračil sa a vzduchom zavíril jeho čepce ako v besnom mlynčeku. Krakonošovi, tváriacemu sa ako keby tu nebol, sa podaril únik do zadnej časti miestnosti, odkiaľ vypúšťal zo svojej zázračnej paličky magické strely. Baronovi sa konečne tiež podaril mohutný úder jeho veľkým mečom a rozal medvediu lebku takmer napoly. „Škoda peknej trofeje“ zahundral Bushido, na čo naňho Kriss s Baronom pozreli krivým okom spod zakrvácaných obočí.

Baron odal hlavy zverom, zabalili ich do handier a pobrali sa k východu z jaskyne. Zvedavý Zjaec ešte pre istotu preskúmal skalnú diery, ale zistil že medveďov okrem jedla nič iné nezaujímalo.

Po príchode do dediny sa pokúsil Bushido prezentovať statočné činy pred zhromaždenými dedinčanmi, ale jeho prejav bol taký rozpačitý, že aj zdvorilejší dedinčania sa po pár minútach kamsi vytratili a na námestí zostali len dve staré babky, jedna hluchá a druhá s chromými nohami.

Z trapnej situácie Bushida našťastie vyslobodil Viktor, najstarší zo „Šiestich bratov“ so spávu o roztržke medzi pohádanými dedinčanmi, ktorú musel diplomaticky ukľudňovať. Za jeho činy ho Baron verejne pochválil, menoval „Bratov“ miestnou gardou a Viktora šerifom, pričom im rozdal aj nejaké zlatáky a povolil im prespávať v pristoroch zručaniny, alebo vo voľných domoch v dedine.

Druhovia sa potom pobrali do jedinej ako-tak zachovanej miestnosti v zručanine, kde sa lízali zo svojich zranení, konzumovali medvedí guláš a spridali plány do budúcnosti.

Po týždni považovania sa v hrade sa Bushido, Kriss, baron a Zjaec vybrali k lesu na hriby. Cestou v dedine si všimli čulejší ruch a spokojne skonštatovali že so zvyšujúcou sa bezpečnosťou sa do ich kraja sťahuje viac ľudí. Cvalom vyrazili k lesu, kde počali zbierať všakovaké huby. Bushido a Baron sa po hodinke hľadania vrátili ku kočom, kde sa prezentovali veselými hriby ktoré poznali z minulých dobrodružstiev. Tentokrát ovšem na konzumáciu nahovorili aj hraničiara Krissa. Po zjedení dávky väčšej ako malej sa po lese odrazu začali preháňať dúhové slony ! Baron počal okolo seba rúbať mečom, Kriss sa pokúšal slona poštekliť na veľkých varlatách a Zjaec sa šikovným akrobatickým kúskom vyšvihol Krissovi na chrbát, kde sa pevne držal a hlasno hulákal. Bushido funel v najnižších vetvách stromu a neveriacky študoval sloní chobot.

Náhodný okoloidúci lesník nechápavo pozeral na výskajúce opice, štekliace sa na varlatách, loziace po stromoch a plašiace lesnú zver.

Ráno sa štyria junáci prebudili pokrytí sriechom a uzimení sa vydali do hradu. Bushido so Zjaecom skontrolovali stavbu hostinca, ktorá už pekne pokročila. Na hrade našli Krakonoša sediac pri objemných balíkoch so zásobami, ktoré práve dorazili z Arabelu. „Zatiaľ čo vy ste po lese výskali, ja som pozbieral tieto voňavé bylinky a vyrobil som tuhá bylinkový likér, nech sa páči, ochutnajte“, s týmito slovami im ponúkol pravú Krakonošovu bylinnú..